

Maanedblif. *)

„Saa gjør hellet ikke
Kædet det for meget for
dig, og Ratten løjer som
Dagen, Kædet er som Ly-
set.“ — Salme 139, 12.

Lidlig hjem jeg kom en Vinteraften
Lanfald og laus fra Koldets
Egter,

Haardt mit lille, hyggelige Kammer
Alt indkøllet dybt i Dunstshed.

Men paa fraa igjennem Blindus-
ruden

Visted sig fra dunkel Aftenhimmel,
Lig en Raad, med salverklare Straa-
ler

Ind en Strime fra Waanens Øst.

Holdt paa Bordet, hvorved ogsa jeg
sæted.

Og paa Bogen, som endaa laa
saalen,

Og paa Bladet, som jeg nylig strev
paa,

Sagde alt i Øst foran mit Vind.

Og en Vægen gif mig gjennem Øje-
len,

Da mit tykke Arbejde for Dagen,
Medens jeg fra Hjemmet barde
væstet,

Jeg af Waanens Blif besprejdet
søndt.

Waanens lille Raudeblif mig sun-
tes

Lig en Faders alvorfulde Ple,
Køllket Sjønens Arbejde for Skolen
Gruusfende bag Skildren havde
løst.

Og den strænge Waane lyktes svæ-
ge: —

Bara, mit Bara, hvad læser du for
Bøger?

Dierte, sig, hvad løser du for Tan-
ker?

Venneste, hvad er dit Dagverf?
Sig!

* Efter Karl Gerold: „Palm-
Kættet.“

Naar man det bogom din Skulder
grænste?

Naar den klare Sol det og beløse?

Naar den første Raane det betragte?

Naar Guds rene Dommerstil det se?
K. Xavier.

Betragtning.

Da Sjøgemeesteren sagde disse Ord
til Brudgommen i Broluget i Ro-
ma, udtalte han en Sandhed, som in-
deholdt meget mere, end han selv
vidste af. Det er Jesus, som har
gjent den bedste Sin tilsiht, og det
gjør Jesus bestandig.

Men lad os først se paa, hvad
Verden gjør. Den gjør allurad det
modfatte; den jætter først den gode
Sin frem og saa den ringere. Det
har horenefte en erfaret, som i Ver-
den søgte det, der kunde gjøre ham
lykkelig. O, hvor gjerne vil ikke et
stakels Vennefte i fulde Drag sige
til sig af den Rodelse, som Verden
har at give. Og i Begyndelsen
smager det ogsaa rigtig herlig. Men
jo mere en drikker, des tørstere blir
man, og desmere søger man Tilfreds-
stillelse og Rydelse i det, som er
urent, stygt og ondt. Man draget
uvilkaarlig mere og mere nedad. Og
saa naar man erfare, at Slutningen
af al Verdensændelse er saa ganske
anderledes end Begyndelsen. Derfor
lyder der saa mange bitre Klager i
Verden over tabt jordisk Lykke; man-
ge sidder der ensomme og forladte og
suffer: „Al, kunde jeg bare være saa
lykkelig, som jeg engang var! men nu
er det forbi altsammen.“

Ikke mindst mærkes dette i Wgte-
skabet. Der stiftes saamangt et
Wgtefskab, hvor der snart efter den
første Glædesrus indfinder sig en
stærk Jølelse af, at man igjunden har
bedraget baade sig selv og andre.
Man vil nok ikke altid tilstaa det.
Man søger at indbilde Folk, at alt er
vel; man anstiller sig som man er
lykkelig, og er dog igjunden grænse-
løs ulykkelig. Lidenskab er uddød,
Skjærligheden er visnet hen. Man
blir solde og Iggyldige overfor
hverandre. Man prøver at vænne sig
til det sørgelige Liv saa godt, man
kan, for dog at bevare Skinnets; men

paa Hjertebunden ligger Savn og
Smerte.

O, hvor ganske anderledes er det
ikke, hvis man har overgivet sig til
Jesus og lever i hans Samfund. Om
ham gjælder det, det gamle Ord:
Saa længe Jesus er Herre, blir hver
Dag herligere. Vinen i Viskergeret
blir stedse renere, mere vederføgen-
de, mere styrkende; af Herrens Holde
saar vi Raade over Raade. Et
Bryllupsdager (sjaan, saa lit Samli-
vet i Wgtefskabet endda Hjønerer;
det blir herligere Dag for Dag. Døbt
sænker Skjærligheden sig i Hjertene
med Jesu Kristi Skjærlighed, og stedse
inderligere blir Sjælsongangen ved
den jælles Ongang med den Herre
Jesus. Haand i Haand, Hjerte i
Samfund med Hjerte gaar det med
Jesus igjennem Livet, og alt, hvad
der under os i Livet, Døffe og Glæde
eller Kæds og Trængsel, forbindes de
to kun jøstere. Delt Glæde blir dob-
belt Glæde, delt Sorg blir halv
Sorg. Under Raadens Lidet lærer
man sammen med hverandre at bede,
raabe til den samme, klare Frelser,
og naar han redder os af Røden, læ-
rer man sammen at love og takke.

Og saa ved vi, at Frelseren har
forvaret den allerbedste Sin tilsiht.
I den jøilige Gøigthed, ved Kommets
store, jøilige Bryllupsfest skal vi al-
lermest erfare det, naar alle de, som
hører Herren til, kommer fra Nord
og Syd, fra Ost og Vest og skal sidde
tilhørdt med alle Guds Udvalgte og
drikke af den nye Vinstokkens Frukt i
Faderens Herlighedsrige — da vil
Lunderet i Skind gjentage sig, kun
paa en langt herligere Maade ved
ham, som gjør alle Ting nye.

Hvad vil du saa velge, klare Væ-
ser? Vil du søge din Rydelse, din
Døffe og Glæde i det sorgjængelige,
eller vil du komme til ham, som har
evige Skatte at skjænke dig? O, vælg
det sidste, og da vil sølgen erfare,
hvoreledes du i Jesu Samfund blir
stedse jøligere, stedse glædere.

En gammel Doktor, som Men
spurgte, naar et Barns Opdragelse
skulde begynde, gav til Svær: „Be-
gynd 20 Aar før det er født, ved at
opdrage dets Moder.“

Menighedens Pligt til at tage sig af
sine Medlemmers jordiske
Se og Sel.

(Referat holdt under Kredsmødet i
Tacoma af Olof Eger og trykt
paa Kredens Opfordring.)

(Stillet.)

Pligten ligesoverfor dens fattige

Regel af det, som vi ovenfor har
sagt om Menighedens Væst og Sjæ-
lesørgje gjælder ogsaa Væstren, hvor
en saadan hoved. Dens Opdrag er
jo den at oplære Menighedens smaa
Sam ikke alene i verdslig Viddom,
men ogsaa, og det er det vigtigste, af
opbrage dem i Herrens Lygt og For-
maning. Efter disse man vi tænke
paa de fattige inden Menigheden.
For dem har Menigheden sørgje saa
langt dens Gæne rækker, som det og
bedder i 5 Moj. 15, 7: „Naar der
vorder en Fattig iblandt eder, en af
dine Brødre — da skal du ikke gjæ-
re dit Hjerte haardt og ikke lakke
din Gnaad for din fattige Broder.“

I denne Forbindelse har vi mærke of
hødsføgt fattige det er Herren men-
ner. De er først og fremst ikke dem,
som ved sin Dovenfald kommer i
Rød. Herren har bydet enhver af ar-
bejde, „I i Kusjigets Svød skal du
ørde dit Brød“ bedder det. Og til
Menigheden i Tsalouilla skriver Apo-
stelen Paulus, 3, 11-12: „I hører
nemlig, at nogle vandrer usiftelig
iblandt eder og ikke arbejder, men ta-
ger sig unyttige Ting for. Men saa-
danne lyder og formaner vi ved vor
Herre Jesus Kristus, at de arbejder i
Stillehed og øder sit eget Brød.“ Vi-
der nogen Rød paa Grund af Doven-
fald saa bør saadanne ikke hjælpes.
Endvidere bør ingen Menighed be-
tydes med saadanne fattige, som i
saanne Menighed eller i en anden
kristen Menighed har Slagtinger,
som er saaledes stillet at de kan tage
sig af dem, som og Paulus skriver i
Brevet til Timotheus 5, 16: „Der-
for nogen troende Mand eller Kvin-
de har Søster, da forsørgje de dem, og
lad ikke Menigheden besværes, forat
den skal kunne forsørgje de rette Sø-
ster.“ Enhver som hender lidt til

Tilstanden iblandt os ved, at der, og da her i Væsenlighederne, vil blive nok af dem, som er værdig trængende, og ikke har nogen høertil de kan støtte sig. Derfor har vi da ogsaa at regne de forarløse fattige Væsen. For denne Slags Fattige bør Menigheden, som langt mere end andre, tage sig af. Og dette saa meget mere at ingen af dem Fattige og Rødlidende skal blive fristet til at søge hen til de hemmelige Selskaber og andre verdslige saakaldte Gudsrettsforretninger for at saa Hjælp, eller hen til verdslige Menninger, som ikke vil have det mindste med Kirken at ville. Over dette gjøres bestaamendes Herrens Ravn idet en saadan Advarsel gik Alfens Hænder Anledning til at horte og sige: „Juden Kirken er det Hærlighedsens Væsen, som raader og her kan da enhver se hvad Slags Hærlighed det er. Nat være en Kristen betyder Intet, ti Kirken gjør Intet for sine Rødlidende, men overlader dem samst til udenforstaaende godgjørende Menningers Omfæng.“

De gamle Svage og de Syge.

Saa har vi endvidere de gamle Svage, som er for stræbelige til at kammare sammen med Troesbrødre og Søstre og de Syge. Og her tænker vi nærmest paa dem, som netop ikke trænger Røde og Kluder, men som har vanskeligt for at saa nogen til at hjælpe sig saa de har en rimelig Pleie, og ikke er saa bændlede at de kan holde en „trained nurse“ eller lade sig lægge ind paa et Hospital. Disse vil Menighedens Hoved og Prædikanter at Troesbrødre og Søstre skal hjælpe, og hvis Hjælp trænges da beredvilligen yde saadan saa langt det naar i deres Magt enten det nu er med at pleie den Syge eller hjælpe til med Gudsfælle at ingen usidig maa lide. I sin Tale til de Troende paa Dommens Dag skal jo den Herre Jesus netop bede paa dette: „Jeg var syg og I besøgte mig.“ og dette at de besøgte ham forklarer han saaledes, at det er netop dette som Troesbrødre har gjort for hinandene „ti hvad I har gjort med en af disse mine mindste har I gjort for mig.“ Nu hører det bedoværende ofte, at naar Presten endelig naar høre om en saadan Syg og kommer til ham for at bringe ham Ordets Trøst, at han finder, at ingen af Menigheden har været hos den Syge, men kan ikke finde at best uskikkelige Folk har været der og hjulpet til. Dette er jo godt nok, men Menighedens Folk bør være de første for at yde sin Hjælp. Overkommende er det ikke derimod for ham den Syges Vaarsørende og for Presten, naar han kommer, at finde en eller anden af Menighedens Med-

lemmer, som stiller om den Syge eller tager sig af Gulets Stiel!

Den Fattiges Begravelse.

Der er en Fattig som er hans Vaarsørende skent stillet. Han skal begraves, men den som tager sig af dette forlanger noget for sit Besvær. Altså, selv den simpleste, koster meget, nogle Menninger maa der, efter vor Tids Stil, haves. Begravelsestog og Vognen til de sørgende Efterladte kræver en stor Sum, og den Jord, som den trætte Vandrer skal stedes til hvile i koster Penge. Dernæst synes ogsaa de efterladte at Presten, som forretter ved Begravelsen har haft lidt for sit Bryderi. Men hvor skal de efterladte kunne bestribe saadanne Omkostninger? Det gaar jo an at laane sig frem, men det retter ikke paa Bønselighederne, ti Gjælden maa jo betales. Ved saadanne Tilfælde kan man nok blive fristet til at skaffe endog Sørgegudsstjenesten. Her bør Menigheden, saafandt den paa nogen Raade kan, træde støttende til. Vi ser saaledes at netop dette blev gjort i den kristne Alders første Tid. Stephans blev henet tilgode af de rufende Røder, og der fortælles, at Kristus Røder som og begrav ham. Det skulde ikke stedes til hvile uden at saa en kristelig Begravelse. Ingen Fattig skulde undse sig for at skaffe sig Prest. Vi læser os overbevist om at der neppe findes en eneste kristen lutherisk Prest, som ikke med Glæde vilde forrette ved en saadan Begravelse uden derfor at vente nogen Gudsgræde eller Erstatning for de Udgifter han maa have, ja kanske ogsaa, som vi hender mange Eksempler paa, give lidt for saaledes at hjælpe til med at give den Døde en værdig Begravelse. Ingen Fattig skulde heller undse sig for at anmode sin Menighed om dens Støtte, ti alder tror vi, at en Menighed, som er kristen Hærlighed, vilde gjøre alt i dens Magt til at yde den fornødne Hjælp.

Som vi ser har Menigheden mange Pligter overfor sine Fattige, gamle Svage, de Syge og de Døde. Hverledes skal den nu bedst kunne udføre disse? Vi tænker i denne Forbindelse først paa Presten. Han er Menighedens Tjener og skulde ikke han være den der burde tage sig af dette? Hvor Menigheden er i sin Uværdighed vil det vistnok være paatrædet at han udøver mangt og meget som ikke skilt talt hører ind under Prædikanter, men skulde dette Forhold vedvare udover den grundlæggende Tid saa vil det virke til Skade for ham Menigheden og Presten selv. Dette burde dem vel betænke, som træder af sin Prest at han skal være skoleleder, Rædseer, Indsamler til alle un-

lige Hjørner og lignende. Her bør vi tage til Hjertet Apostlernes Henvendelse til Menigheden i Jerusalem. Forholdene havde udviklet sig derhen at de havde saet meget at bestille udenom den egentlige Gjerning af vore Prest og Sjælsørger. Ved et Menighedsnøde siger disse derfor til Menigheden: „Det kommer sig ikke at vi forlader Guds Ord for at tjene ved Værdene. Udser derfor, Prædikanter iblandt eder selv blandt, som have godt Vidnesbyrd og er fulde af den Helligaand og Viddom, hvilke vi kunne bestille til denne Forretning. Men vi vilde blive varogtige i Væn og Ordets Tjeneste.“ Dette Eksempel bør vi følge i vore Menigheder. I de fleste Menigheder vælges hvert Aar Medhjælpere for Presten. Det er disse som at se til med Tilstanden i Menigheden hvad de enkelte Medlemmers jordiske Be og Bl angaar. Er Menigheden stor saar de inddele den i Distrikter og hver tage sit for at de derved lettere kan søre Tilsyn. Dernæst bør Menighedens Tjener stadig opvandre sine Medhjælpere til at vise Glæde og Trofasthed. Men de behøver ogsaa Vidner. Hverledes skal de saa leve? Som Regel er Menighedens almindelige Skaffe tom. At være til den er store og Indtægterne holder ofte neppe Skridt med dem. Det bedste vilde være at en egen Skaffe oprettedes inden Menigheden for de Trængende, og til denne burde hvert eneste Medlem, som har nogen Indtægt, betale efter Evne og Hjælpelag. Gjorde vi dette i alle vore Menigheder, og gjorde det efter Gode saa vilde der neppe findes nogen blandt os som vilde lide Rød eller mangle ty hen til Verden for at saa den værste Rød afhjulpen. I vore Skoleforeninger kunde vi ogsaa have en Komite hvis Opdrag det var at støtte Prestens Medhjælpere med at yde Sygepleie hvor det viste sig at være nødvendigt. Bedoværende maa vi bestemt at vi ofte har været forsammede i Udførelsen af vore Pligter mod vore fattige og Rødlidende, og ofte er vel Hællen den, at vi ikke ret har forstaaet vore Pligter, ti det er sikkert at hvor man tror paa den Herre Jesus som sin Frelser kan der ikke være andet end Løst om at opfylde al hans Vilje: „Hvor Herren vilade vore Evne for de Svage, som paahviler os! Han give os ogsaa Lyft og Joer efter at gjøre al hans Vilje!“

Han har ikke sagt det til mig!

En Sogneprest i Nordtyskland havde ofte Besøg af Lærlingsbørn, som søgte hans Hjælp og Vejledning. En Dag blev han anmodet om at se til en søg Dame, der havde været længe

Veie for at tale med ham. Hun havde været mellem Liv og Død, og hun kunde ikke stule for sig selv, at hendes Tid snart var forbi. Ved Guds Raade var hun vakt til alvorlig Omfæng for sin Sjæls Frelse, og netop derfor var hun reist hid.

Den prøvede Prest talte til hende varulig og fræsfrimodig om, hvorledes den Herre Jesus har haaret vore Synder paa sit Evneme paa Træet, hvor fuldstændig hans Blod renser os for al Synd, og hvor barmhjertig han er til at forlade Synderne, der kommer til ham.

„Ja,“ sagde hun til Presten Dagen efter, „jeg tvivler ikke paa, at alt, hvad De fortæller, er sandt; men jeg har aldrig hørt den Herre Jesus sige til mig: „Dine Synder er dig forladte!“ Hvis jeg bare kunde saa høre ham sige det, skulde jeg saa Fred i Hjertet.“

Den Syge ventede aabenbart, at Jesus ligefrem paa en direkte Maade skulde forfæle hende om Syndernes Forladelse, enten ved Ord til hendes ydre Eren, eller ved en Indvirkning hemmelighedsfuld Tale.

Der er mange Menninger, som alvorlig søger Frelse, men dog samer den rette Kristenglæde, fordi de venter paa en saadan haandgribelig Forfæling. Denne Forventning fører med sig usidig Rødselighed og dertil ofte store og Skæbnesvangre Skuffelser.

Der er Intet i det nye Testamente, som vidner for, at man har Lov til at vente noget saadant. Kristus siger aldrig: „Tro, at du skal høre mig ligefrem forfæle dig, at du har Syndernes Forladelse, og du skal blive frelst.“ Men han siger: „Tro paa mig, tro paa min Magt og min Vilje til at frelse dig. Hans egne Ord er: „Hvo, som tror paa Sønnen, har Livet!“ Det samme siger hans Tjener og Apostel Paulus til Jørgen i Filippi: „Tro paa den Herre Jesus Kristus og du skal blive frelst.“

Saaledes er det. Angret vi vor Synd, kaster vi al vor Byrde paa Kristus og tror paa hans rensende Blod, da skal vi ydmyg glæde os i den overbevisning, at vi har Syndernes Forladelse.

All dette forklarede Presten for den Syge paa sin egen still: „Vil, om De ikke kan høre Frelseren ligefrem sige dette til Dem, saa har han engang for sig: „Løst et Ord, der staar fast: „Den, som kommer til mig, vil jeg ingenstunde stode ud.“ Og der vil vi paa, at dersom De kommer til ham, vil han ikke lade Dem ud.“ Ved Guds Raade vakked ved disse Ord et nyt og vellykket Haab for hende. Dagen døde en Tid efter i sit Hjem lykkelig og glad.

Lære at være stille.

Landskolelæreren havde mistet sin Døstter. Hans lille Datter var uden Døstigt. Saa tog han hende med sig ind i Klassen, lod hende sidde borte i en Stof og formanet hende til at sidde rolig. En Dag kom Skoledirektøren paa Besøg. Han saa der lille hende der, gav hende Hønden og sagde: „Gode lærer du her da?“ „At være stille.“ var den lille Svær.

At være stille — skulde vi lære i Livets og Vidensens Skole. Men de færreste lærer det. De fleste lære snarere i stadig Strid med Gud. Breder han sine Hænder over dem med Rigdom af Betsignelse, saa er det ikke tilstrækkeligt, og de er utilfredse. Tager han hårdt paa dem, saa jamrer de. Videt de Tab enten paa Guds eller paa Sjæle Mennesker, saa klager de for Gud og al Verden over sin haarde Skjæbne. Men den, som tror, skal lære af sin Fjælske at være stille, han, som under de største Videlser bare aabner sin Mund til Betjendelse og Forsøn.

At det gaar an at lære den Kunst at være stille, hvor uanselig den end er, det viser mangen Skorsdrageres Liv.

Mr. Frommel fortæller om en saadan, en ottiaarig blind Mand, ved hvis Dødsleie han sagde: „Han var meget fattig. Saa længe han var frisk, havde han kunnet ferstjene sit Brød som Tømmermand. Nu var han gammel og syg. Saa længe han kunde se, havde han forflet i Guds Ord, nu var han blevet blind. Saa længe han kunde gaa, som han den to Timers lange Vej til Kirke med en Stok i den ene Haand og sit Barnebarn ved den anden; en Dag faldt han desværre, medens han var undervejs, og forflog sit ene Ben saaledes, at han ikke kunde reise sig mer fra sit Leie.

Jeg har siddet mangen Gang ved hans Seng. Men i de tyde Aar, han laa der, hørte jeg aldrig en Klage eller et klagende Ord fra den gamle, blinde og syge Mand. Altid laa der Fred, dyb Fred over hans ærbødige, gamle Ansigt, og hans stærke Klæde var det at tale med mig om Hemmelighederne i Guds Kjærlighed, og det var mig altid en sand Lybaggelse at lufte til de Tanker, han havde ligget med og nu kom frem med.

En Sommerdag sagde han til mig: „Naar Kornet modnes og Østten er nær, da dør Gøden nedenufra. Hjertet tilfjædt, først da naar det er modent.

Da det gik mod Enden, og jeg sad ved hans Dødsleie, hvægte jeg ham: „Hvillen Lekt skal jeg nu tage til Digprædiken over Dem?“

Da rettede han sig op, vendte sine blinde Øine mod mig og sagde: „Min Lekt staar hos Profeten Micha: Naar jeg sidder midt i Røste, er Herren mit Øst.“ Det lyd som en Vøvsang i Ratten, jeg har aldrig sunnet glemme den. Vel den, der kan istemme den!

„Mr. Ugebl.“

Forsøn.

Gode Forsøn kan udrette, naar man stadig nye Vøvsier for i Vøvet. Forsønnen er som de Bømmere, der søttede den verkbrudne, som selv ikke kunde gaa, op og bar ham frem til Jesus. Den der beder om Forsøn af trædende Bømmere, erfarer stadig dens Kraft. Den Sæge, som der bedes for i Menigheden hender ofte Birtning i selvsamme Stund. Na havde vi mere Tro, skulde vi nok ogsaa opleve østere fuldkommen Helbredelse i den samme Time. Og Forsønnen har en underfuld Evne til at naa Mennesker, som er hundrede Mile borte og indvirke paa dem, saa de selv maa stude og søvge, hvad er dog dette? En herlig Forsøn og en hellig Vigt er i Sandhed Forsønnen for alle de troende, naar de besinde sig derpaa og antte den skjulte, men valdige Skapital deri!

„Menighedsbl.“

Vor nye Mission i Kina.

(Ved W. A. Christensen.)

Hvlla har Menigheder i denne Kredts havt Besøg af Pastor Virkelund. Han stansede blot nogle Dage, men han vandt mange Bømmere og han havde store Forsamlinger der ud godt af hans Prædiken og Føredrag!

Og nu, kjære Bømmere, er han flere hundrede Mil ude paa Havet. Han er vor Udsending og reiser for at grundlægge og ordne det med vor Missionsstation i Honan. Og langt borte i Shanghai er der en ung Mand som venter. Han er blot 24 Aar gammel og forlader et godt Hjem i et af vore ældste og bedste Sættlemønder i Iowa, han siger Farvel til sine Kjære — til sit Færelønd, sine Skolelærere og Barndomsvenner, sine Embedsbrødre og reiser til det fjerne Kina. Og vi ved alle hvilket Sorens Gud Pastor Virkelund maa bringe ham fra Hjemmet.

Vi ved at Gud gjør alting vel. Seld naar vi synes han handler vilkaarlig og strengt, er han dog den barnshjertige og kjærlige Fader. Som en Fader forbarmer sig over sine Børn saaledes forbarmer Herren sig over dem som han trogte.

Skulde ikke denne Sorg og Vødgang drive os alle til at støttes om vor kjære Missionær? Til rigtig at bede for ham, at Gud vil være hos ham og give ham Mod og megen Vøstte? Og skulde vi ikke give Gaver rigelig saa der ikke skal søttes paa noget som kan fremme Missionen og opmuntre Missionæren?

Den første December venter Virkelund og Villegård at forlade Shanghai og reise ind i Vøndet. Det er den første Søndag i Vøvent! O, lad os bede at det i en sørogen Betædning kan siges til dem som vi skal missionere iblandt. „Se din Rønge kommer til dig.“

Han bringer Fred og Glæde med Som Mianer i det mørke Sted; Som Glædens Sol han lyse maa Ildi vort Hjertes dunkle Braa.

O salig er den Stad forvift Vøis Rønge er den Herre Krist, Saa vel det høvrt et Hjerte gaar Døv denne Rønge Indgang faar.

Mark. 16, 16.

Den som tror og bliver døbt, skal blive salig.

Der fremkommer her et andet Spørgsmaal af det Ord i Evangeliet: „Den som tror, skal blive salig: Den Troen er nok til Saligheden og alene gjør salig, eller en man tillige skal gjøre gode Gjerninger for at blive salig? Der have vore høvlarde Doktorer villet mestre den Helligaand og rette ved hans Tungebånd, som om han ikke kunde tale rigtigt, og have saaledes piint og vendt, Nødet og udvøndet dette Ord, at der høvften er blevet Døst eller Kraft tilføge; de have søgt, at der høvret ogsaa gode Gjerninger til Troen, og at Troen er ikke nok til Salighed. Det er ikke sandt; thi Troen alene i og for sig, uden alle Gjerninger, som Guds Ord her lyder, gjør os salige, og Gjerningerne nytte slet ikke til Gudsfrøst og Salighed. Dette Gudsord skulle vi nemlig lade staa rent og uførløst, uden nogenmøndst Tilføstning. Naar den Helligaand havde villet have det anderledes, kunde han nok have stillet Ordene paa en anden Møade, i. e. g.: hvo som troer og gjør gode Gjerninger, han skal blive salig. Det har han ikke gjort, derfor skulle og ville vi ogsaa lade det have sit Førdvøende derved. Dette siger jeg, for at I skulle gaa sikkert, hvor det gvalder saadanne Stristord, og ikke lade Eder trænge høv fra den ligefremme og sunde Mening, for Ordene indeholde, Endstjøndt saadanne Syng ere ganske almindelige i Skrifter, at Troen alene gjør salig,

saa have dog Sophisterne og heres Disciple saaledes tilsmurt og fordumset, haarløvet og udpiint dem, at de høv derved have taget den rette Mening fra os. Saaledes siger St. Paulus, Gal. 2, 21: Erholdes Retfærdighed ved Loven, da er jo Kristus dødt førgjævet, høvraf Meningen er denne: Derfor vi paa anden Møade kunde blive salige eller tilbedbringe Saligheden, da er Kristus dødt førgjævet; thi at ville blive retfærdig ved Loven vil sige jaanøget som, at jeg mener at kunne blive from ved mine Gjerninger. Derfor slutte vi: Den egentlige Retfærdighed er Troen, og den egentlige Sønd er Vøntroen; der er heller ingen Sønd har høv, at den kan ferdømme et Menneske, undtagen Vøntroen. Denne alene ferdømmer alle dem, som blive ferdømte. Og paa den anden Side er det ogsaa Troen alene, som gjør alle menneske salige; thi Troen er udeløstende at høvføre til Gud, og der kunne ingen Gjerninger trænge imellem, men Gjerningerne ere alene at høvføre til Mennesket, og han under godt af sine Gjerninger, ligesom han har høvdt godt af Kristus, Gjerningerne gjør ikke et Menneske godt, men de fremvise kun et Menneske, som isøveien er blevet godt ferdømedst Troen, som alene reiser Hjerterne. Derfor kan jeg nok slyde mig i, at de tale saaledes: Gjerningerne gjør Dig ikke gudfrøstlig, men antude, at Du er gudfrøstlig. Eller naar de siger: Søv som tror, han høvner sin Røste, saa lader jeg ogsaa det gaa. Men at de siger: Troen er ikke nok til Salighed, men man skal ogsaa gjøre gode Gjerninger, denne Tilføstning kan den uærvørende Tert ligesaa lide høvle eller høvlede, som Kirken kunde finde sig i, at jeg vilde høvstørte dens Grundpiller.

Skittering.

Stamwood, Wash., den 15de Oktober, 1912. — Gaver modtagne til Josephine Alderdanshøjen.
Fra Mrs. D. W. Doel, Camano, Wash., 1 1-2 Søl Vøler og 1 Røbe „Blackberries.“
Fra Mrs. J. V. Busou, Camano, Wash., 6 Røvris „brørvøved høvles.“
Fra S. Wron, Camano, Wash., 1 Søl Vøler og en „pøil Hringbøvnt.“
Fra Mrs. S. Høe, Stamwood, 1 Søl Færrer.
Fra en uøvøndst Høvler i Stamwood, 25 Fund „smøll.“
Fra Mrs. V. Hølland, Stamwood 1 10-Fund Vøg.
Fra Søsvor S. Anderson, Stamwood, \$25.00.
J. W. Hølland, Vøstfærrer.

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Bjerke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til W. O. Bjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Ryheder til Herald man findes som hidtil i Ugen af de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Vi kan ikke slynges i Bladet Indsendelser fra lande, som ikke opgir sit Navn til Redaktionen. Man behøver derfor ikke at sige sit Navn i Bladet, om det ikke ønskes. Formlig modtog vi en landens Artikel fra vor Dy, uden at Redaktionen opgav sit Navn. Vi skal oplage Artiklen om Forfatteren vil indsende sit Navn til Redaktionen.

"Pacific Herald" published weekly at Tacoma and Parkland, Wash.

Editor, Rev. A. O. Bjerke, 6044 So. Warner St.

Business Manager, Miss Agnes Hogen.

Publisher, Pacific Lutheran University Association, Parkland, Wash.

Owners: Pacific L. U. Association, A. O. BJERKE.

Subscriber should swear to before me this 9th day of October, 1913.

P. OSCAR STORLIE,
Notary Public.

Reformationen.

En Dag i Karet 1508 stod i Universitetsbiblioteket i Erfurt en ung Mand båret over en gammel Bog, der handlede om alle hans store Forandringer. Denne unge Mand var Martin Luther, og den gamle Bog, der handlede om alle hans Forandringer var en latinsk Bibel, som han aldrig i sit Liv havde set før. Alen Kar senere, den 18de April 1521 paa Rigsdagen i Worms, staa igen den samme Mand ligesom en glimrende Forhandling bestaaende af Rigets Stæder og Repræsentanter fra hele det tyske saakaldte "hellige romerske Rige." Og da man uopfordrede ham

til at tilbagefalde, hvad han havde frebet og lært gik han dette mindeværdige Svare, som enhver Lutheraner visseelig kender: "Alen at jeg bliver overvunden og overbevist med Vidnesbyrd af den hellige Skrift eller med saavelbare flore og todelige Grunde og Karfager, og jeg saaledes bliver overbevist med de Velskæder, som jeg har brugt og antaget, og min Samvittighed bliver fangen i Guds Ord, saa kan og vil jeg intet tilbagefalde, her staa jeg, jeg kan ikke andet, Gud hjælpe mig! Amen."

Fra sin første Bog, da han staaet over den til Reformationen laendte Bibel, og til nu, da han staaet foran denne store forsamling og afslutter denne herlige Betselskabet er det foregaaet en gennemgribende Forandring hos denne Mand, — en Forandring, der ikke blot havde Betydning for ham selv i hans personlige Gudsforhold, men for hele kirken, ja for hele Verden. Indenfor dette Tidrum er Reformationens værk begyndt. Den 31. Oktober 1517 afslod Martin Luther de berømt 95 Sætninger paa Kirkeporten i Wittenberg. I disse Udfes angriber han det pavelige Misbrug af Af-løden. Deres bestaaende Bemærkning til Pressen alene i Troen paa Kristus omdanner dog allerede det, som var Reformationens Skæbne.

Godt var det nu, som havde forarsaget denne Forandring hos ham? Na, det var væsentlig sin gamle Bog, Guds hellige Ord, som han nu kunde læse i sin Helhed. Forfælske Begivenheder i hans Liv traadte ogsaa til. Saaledes blev han heftig syg og troede sig Døden nær. "Dødsstrøg og en unarmelig Gru for Dømmen og Evigheden greb hans Sjæl." Da han blev frisk igjen og begav sig paa Veien hjem til sine Forældre havde han et Uheld, som nok havde kostet ham Livet. Straks efter blev han isjægt døbt rullet, idet en god Ven af ham mistede Livet. Paa en Rejse til hans Hjem blev han overfaldt af et heftigt Lørdensveir. En Qvitraale for over hans Hoved og han faldt skjælvende til Jorden. Her gav han det Løfte at blive Munk. Og paa "Augustens røppe Soaler" løb han uden sin Faders Vidende ind i Augustinerklosteret i Wittenberg.

I Klosteret søgte han ved Seltpinsker, Fasten, Boagen, Vædning og Bønner at "forarbejde sin Saliggjærelse." Men dette skaffede ham heller ikke Fred, kun et øveret Sjæleliv fuldt af mørke Tænker og store Kæftelser. Da omdannede Gud hans Sine og lod ham finde Fred i sin gamle Kirkes Troesbetselskabet: "Jeg tror Gædernes Forlovelse."

Da fandt han Trøst i Bibelen og blev lidt efter lidt ført tilbage til den gamle Kirkes Prekeri, til den bibelske Kristendoms Grundtanke, "at Menesket retfærdiggøres ved Troen uden Lovens Gjerninger. Denne dyrebare Sandhed blev fra nu af Midtpunktet i Luthers andelige Syn, i hele hans Liv. "Helt hans dyde og stærke Natur samlede sig om dette ene Punkt: Troen paa Guds frie Raade i Kristus."

Til denne Tro havde Gud gennem Kamp og Kæftelser Skridt for Skridt ført ham. Det var denne Tro, aldrig vækkende, altid uroffelig, der gjorde ham til den modige, feirrige, uovervindelige Reformator. Ligesom Troen paa Guds frie Raade i Kristus var Midtpunktet i Luthers Liv, saaledes blev det ogsaa det centrale i den Kirke, som ved Reformationens fremstød og som bærer Luthers Navn. Det var dog ikke en ny Kirke eller Sekt, som blev stiftet ved Reformationen, men den gamle Apostoliske Kirke, rensket fra menneskelige Billeder, "opbygget igjen paa Profeternes og Kvotlernes Grundvold med Kristus som Hovedstøtten." Vi er Reformationens Arvtogere. Naatte vi nu ogsaa vise os som sande og rette Lutheranere, der uroffelig holder fast ved Guds Ord og den lutheriske Kirkes Betselskabet. Deri ligger vor Stærke og kun derved kan vi staa os imod de Færet som truer Kirken. Gud lad det ske!

Fra vort Arbeidsfelt,

Buhallap, Wash.

En "Møbering" fra Selgeland, Norge, Mr. O. P. Olsson modtog mig som Gæst i sit Ungtårns hjem Lørdag den 28. Sept. Da han altid her i Landet har været sin egen Køl og Husholder, er han vel hjemme i disse Ting, saa hvad Bemærkning angaar, kan man næsten ikke sige andet af en Gudmor. Han har været længe i Amerika og er nu her et godt Psykjem, men er alene om det. Mr. Olsson behandlede sin Gæst med alle nordlandsk Gæstfrihed. Hans ældre Broder, E. Olsson, opholder sig paa vort Alderdomshjem i Stanwood og er indertid vel tilfreds med hjemmet. I Samtalen Løb udover Skovden gjorde min Bert mig K. a. opmærksom paa det 5te og følgende Værelse i Kap. 2 i anden Bakkabernes Bog, hvor det hedder: Og da Jeremias var kommen did, fandt han en Dale, og han bragte Tabernaklet og Kirken og Høgholteret derin og lullede Døren. Og nogle af dem, som fulgte med ham, gik hen for at

merke sig Velen; men de kunde ikke finde den. Men da Jeremias så det at vide, bebrejdede han dem det og sagde: Stedet skal ogsaa være ube-fjendt, indtil Gud samlede sit Folk Forsamling igjen og bliver det modig. — Efter Samtalen om dette og lignende, sluttede vi Dagen med et Kapitel af Bibelen og den. Naturligvis kunde vi jo ikke uden videre forbigaa Erindringen om Herrens og Herrens usorgslomme Sommeraatter.

Vas Grund af Udstillingen her New Kvindeforeningensbet endvidere udlat til den første Lørdag i November, men da ventler ogsaa Mrs. Field Husket juidt. Om man kan synes, kan man paa the old line come til Station Kilen, og Husket er da krevet paa Vestfiden af Trakten — holdt Hus, rød Værn. Velkommen alle!

K. V. K.

Portland, Ore.

Søndag, den 6te Oktober var vore Menigheder indbudte, at overvære Den forenede Kirkes 25 Mars Jubilæum. Pastor Geo. Dentonson prædikede der til Gæmme.

Pastor D. G. Ottesen fra Chinook er nu her i Portland. Han følger sine rigtig friske, dog synes han at føle bedre her end i det kühle Klima ved Skysten. Han vil hjælpe Pastor Dentonson, saa vi faar Gudsdytelse om Formiddag og Aften i begge Menigheder.

Vi har i det sidste haat den Blade at saa fire nye Medlemmer i Menigheden. Mr. og Mrs. Gauside, Mrs. West og Mr. Nick Bowen. Gud velsigne ogsaa dette Skridt at det man blive til Vælle og Betselskabet.

Lafsa Kvindeforeningen har velset idet de har faaet syv nye Medlemmer iblandt sig.

Det aarlige Menighedsraade afholdes den 18. Okt. Til Sekretær og Kasserer gjenvalgte de somme. Til Trufoer i stedet for Mr. R. V. Jensen, som gik ud, valgtes Mr. E. Vinge. Til Finanssekretær valgtes Mr. Nick Bowen.

Sore Kvindeforeninger og Værelseringen har gaaet sammen for at afholde en Konfert og Bazar den 28de Nov. Begyndes kl. 5 Eftm. Program kl. 8. En Hall i Selling Kirke Bldg., 386 1-2 Washington

Et. er lejet for Kulodningen. Billet-
ter for Aftenen sælges nu. 25 Cents
for voksne, og 15 Cents for Børn. Vi
haaber at rigtig mange vil komme,
saa vi naar fuldt Hus.

Parland, Wash.

Førrige Uge havde vi den Glæde
at have med os ved Andagten Pastor
Bergesen og Dr. Wicksland. Pastor
Bergesen holdt Andagt den Morgen
og Dr. Wicksland holdt en indrean-
gende Tale til Døvere og Gløve om
at gjøre alt i deres Magt for at
bringe Evangeliet ud og til de
maldrende Missioner i det store In-
dianer Rige, hvor vort Samfund har
bestemt at udsende Missionar-
bidligere har været Begrebsmissioner i
Japan, er paa Rejse for at sætte Ar-
bejdet i Gang.

Næste Søndag Aften holder Ma-
demiet Missionforening Røde i
Kirkens Basement. Der er lovet for
et godt Program, blandt andet en
Tale af Prof. Gordon.

Det Husde have været nævnt i sidste
Nummer af Herald af Pastorerne
Sjætte og Bergesen, samt Missionær-
medlem L. E. Sætra deltog i Hellig-
hederne her den 14de Okt., men ved
en forstummelse er det blevet udeladt,
hvilket vi hjertelig beklager. Pastor
Wærke talte for Akademiet og modtog
paa dettes Begne Gaven fra Puget
Sound Kreds, de i sidste Nummer
nævnte Chemolieret. Pastor Ber-
gesen opmuntrede os de unge til at
lutte sig ind i og holde fast ved de
store Sandheder, for hvilke disse tre
Mænd havde levet og kæmpet, og
hvad Arbejde vi ved denne Kæledning
månde. Mr. L. E. Sætra der i
sine Røx end nogen anden har været
virkom med at indsamle Penger
til Kufftellen af Missionerne, holdt
en kort Tale og opfordrede Døvere og
Gløve ved Pacific Lutheran Aka-
demii til at efterfølge disse tre Mænds
Trofast i sit Stab.

Mr. og Mrs. C. C. Stupe og Søn
fra Albert Lea, Minn., er ude paa
Rejse for at besøge sig. Mr. Stupe er
Graduent fra Luther College og en
blaat Sømand af Capt. White i
Silverton, hvem han agter at besøge.

Mr. Høvd Sæther fra Chimacum,
Wash., besøgte gamle Venner i Par-
land i Førringens af Ugen. Mr.
Sæther graduerede fra Forretnings-
skolen i 1905 og har i flere Aar
været i Boghandler i Chimacum, i
Nærheden af Port Townsend.

Mr. H. Strøm, der har i tre Uger

været syg ad Lyphold, døde ganske
pludselig Mandag Aften.

Mr. Olsen, som for en Tid tilbage
flyttede til Oregon var her paa en
Rejse.

Carl Hersted døde Søndag Mor-
gen. Begravelsen foretoges Onsdag
Eftermiddag.

En Kvinde sættes til at overtage
Føljet ved Pacific Lutheran Aka-
demii. Da dette ikke vil optage hele hendes
Tid ventes det, at hun efterfølgende
Tid gives gjere andet Arbejde i Skolens
eller som Opvarter. En rimelig
Om tilbudes, samt Kost og Værelse
med Fornødvendigt og Dags.

Mr. Høvd fra Tacoma var her
ude for at besøge sin Datter, som
foretager Akademiet.

Mrs. Jessie Oydahl fra Buckley
haade uslig Besøg af sin Moder.

Elde Campbell, der i mange Aar
har været Arveling og i den senere
Tid alvorlig syg døde førrige Fredag
Aften. Begravelsen fandt Sted Man-
dag Eftermiddag.

Med Arbejdet paa det nye Gymna-
siale gaar det stadig fremover.
Mr. Ellingsen med en stor Arbejds-
lyst er nu i stadig Virksomhed.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste forekommande Søn-
dag Aften kl. 8. Søndagsskole kl.
10 Horn.

Lørdag Aften den 26de Oktober
blev Mr. Andrew Hansen og Miss
Olga Herde ægtet. Bridesen for-
rettede i Mr. John Wicks Skole, og
udleste af Stedets Brev. Brudens
Søster Marie og Miss Dahl var Brud-
deplager. Brudgammens Broder, A.
Hansen og Mr. Larsen fra Seattle
var Brudevænde. Efter Bridesen fer-
veredes en storartet Middag for de
nærmeste Slægtninge og Venner og
Brudeparret. Gerald Gratulerer og
sætter det unge Brudepar i det
sige Betsigne.

Tacoma, Wash.

Høvd Reformatiansfest fejres
laar, som allerede nævnt i førrige
Nummer, af den forreede Kirkens
Menighed betjent af Past. J. O.
Douglas og Vor Herlids Menighed.
Høvd fejres forekommande Søndag
med en fælles Gudstjeneste. Om
Førriddags Aften der næst Gud-
stjeneste med Prædiken ved Past. Dou-

glas i Vor Herlids Kirke. Om Aftenen
taler Past. Larsen paa Engelst
i Past. Douglas Kirke paa J. Street
mellem 12de og 13de.

Ungdomsforeningen „Concordia“
møder i Kirkens „Basement“ Lørdag
den 7de November. Enhver der
interesserer sig for en norsk kristelig
Ungdomsforening indbydes paa det
hjerterligste.

Vor Herlids Menigheds Kvinde-
forening har haft for sig hver Uge
at saa stand en koncert. Iledenfor
den afsluttede koncert er Foreningens
haar blevet enig om at sikre sig
Past. Bergesen fra Seattle til at holde
Foredrag Onsdag Aften den
20de November. Past. Bergesens
Førdrag bliver „Kirkens Nationalisme“
og Foredraget vil blive ledsaget af
Esbilleder fra norsk Natur og Fol-
kelis, Fortællinger af Sagens Fortællere,
a. s. v. Foruden Foredraget vil
der blive præfureret med norsk Mu-
sik. Udgangsreisen bliver blot 25
Cents for voksne og 15 Cents for
Børn.

Comano, Wash.

Onsdag 6te November skal Kvinde-
foreningen ha Fests hos Mrs. Si-
narsen og Indtægterne skal gaa til
Alaska-Missionen. Comano Menig-
hed, som var en af de første til at øfre
til Alna-Missionen, vil nu glæmme
sine Venner ved Missionen i Alaska.

Elvina, Wash.

Garnett Stabb som i Ost har gjort
en langre Rejse til Osten er nu hjem-
me igjen. Vi glæder os alle at se
ham blandt os igjen, og her at se
ham gjelde sin lednings Plads i Kir-
ken under Gudstjenesten.

Mr. Yervil som opholder sig her i
Kobolaget leuder Pacific Herald et
Aar til sin gamle Mor som der ved
Vernislandet P. O., Norge. Glæde-
ligt er det at se at der endaa findes
Børn som har sin gamle Mor i nær-
lig Grindring. Om Jaadanne er det
at det 14de Bud siger „det skal gaa
dem vel og de skal længe leve i
Sandet.“

Zions Menigheds Ungdomsfore-
ning besluttede paa sit sidste Røde at
efterkomme Puget Sound Ungdoms-
forbunds Velstand, om at samle for
Kulaar mindst \$15.00 for Missionen
i Søndstirte Alaska. Foreningen be-
sluttede at have foreklæde Listerne
for denne Mission. Vi anmoder
alle vore Ungdomsforeninger paa

Puget Sound til straks at gjøre no-
get for denne Sag.

Mr. Svært Sværhus, en af de
ældste Sættlere her i Dalen har søgt
sin Farm og har nu støttet til Sil-
vana for at tilbringe Resten af sine
Dage der. Hendes Familie var den
første norske Familie her i Kobola-
get. Sammen med sin Mand og to
Børn boatte de sig her den 12te
April 1875. Den Gud som var med
hende i hendes gamle Hjem, har gjort
hendes nye Hjem til et Sted hvor
hun selv vil bo med sin Roode og
Afhængighed.

Helington, Wash.

Søndag den 14de Okt. var en stor
Dag for Vor Herlids Menighed i
Helington. Den holdt en meget vel-
lykket Missionstjeneste den Dag. Alle-
rede tidlig om Morgenen sendte So-
len sine hvide Stråler ud over
Dalen og forlyttede os at en deilig
Dag var i vente. Det var Menighe-
dens tidligere Præst Formand L. E.
Jøse, som holdt Missionstjenesten
paa Førriddag, haade paa norsk og
Engelsk Kirken var fyldt til Træng-
sel af andagtige Tilhørere, som lyst-
te til Evangeliet herlige Budskab.
Ved Siden af Menighedens Folk var
der Folk fra Jorden, Orkan, Silva-
na og Elvina. Høvd fra Silvana
Høvd Menighedens Mor. Kvindefore-
ningen foretog Middag til den store
Forsamling under de deilige Træer
udenfor Kirken. Formand Jøse talte
paa norsk og Stedets Præst paa En-
gelsk. Begge talte om det kalles Ar-
bejde som Puget Sound Ungdoms-
forbund har begyndt og opmuntrede
de unge til at tage fat paa Arbejdet
med Jøve da Missionærerne er
store, men Arbejdere saa. Korene
sang ogsaa paa Eftermiddag og Min-
nie Præmty spillede en Organ Solo,
og Søsteren Delia sang en vakkert
Sang. Offeret til indre Mission be-
løb sig til omkring \$55. Gud selv
velsigne Missionstjenesten for vor
Menighed.

A. E. B.

Three Rivers, Cal.

Den 30 August sidste døde
Mrs. E. Britten her. Hendes Vige-
navn var Mariah Barben Shertson.
Om efterlader sig Mand og tre
Børn samt Førridre, en Broder og
en Søster. Hendes Førridgang var il-
le uventet. Da hun i længere har været
sag. Den bedste Trait for de før-
gende Efterlader er dette, at vi tør
haade, at hun havde haft sin Sjæl
været i Jesu Kristi Guds Sønns Hånd.
Den sidste var født i Chicago den

Formiddag Kl. 11. Søndagsskole Kl. 10. Engelsk Gudstjeneste den 2den Søndag i Maaeneden. Ungdomsmøde hver Torsdag Aften Kl. 7:45.

Albina.
Gudstjeneste hver Søndag Aften Kl. 7:45, Albina & Mason St. Søndagsskole hver Søndag Eftermiddag Kl. 2.
GEO. HENRICKSEN, Pastor.

Tacoma.
Santa Barbara, Cal.
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maaeneden, da Gudstjeneste holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjørnet af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1212.
N. PEDERSEN, Pastor.

Everett, Wash.
Den Første Evang. Luth. Kirke, 2930 Lombard Ave. Halmøde 10:45, Aftensang 8:00, Søndagsskole 9:30. Engelsk Gudstjeneste for Søndagsskolen 10:15 til 10:45. Opbyggelse hver anden Torsdag Kl. 8:00. Ungdomsmøder Fredag Kl. 8. Telefon Sun- set 837.

I Oslo Menighed Gudstjeneste hver anden Søndag 2:30 Efterm.
I Roserfelt, Gudstjeneste hver 4de Søndag Kl. 3 Efterm.
I Sunnyside, Gudstjeneste hver 4de Søndag Kl. 3 Efterm.
L. G. FOSS, Pastor.

Silverton, Ore.
Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen den sidste Søndag i Aftenen Kl. 8 late og 3de Søndag i Maaeneden.

I Barlow Gudstjeneste sidste Søndag i Maaeneden Form. Kl. 10:30 paa Norsk og Aften Kl. 7:30 paa Engelsk. 2den Onsdag i Maaeneden Kl. 7:30 Aften paa Norsk.

I Bodaville, Gudstjeneste efter Tillysning.
I McKee, Bethel Menighed, Gudstjeneste late og 3de Søndag i Maaeneden Kl. 3 Eftermiddag, vekselvis Norsk og Engelsk.

A. O. WHITE, Pastor.

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. and 8 p. m. Sunday school 10 a. m.

Fruitvale, Masonic Hall. Sunday school every Sunday at 2:30 p. m.
Russell Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday school, 6:30 p. m.
S. E. HURTVEDT, Pastor.
2433 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Astoria, Ore.
Astoria Første Norske Ev. Luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 25de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaeneden: Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

I Quincy, Gudstjeneste den første Søndag i Maaeneden Kl. 11 Formiddag.
I Oak Point og Alpha, Wash., Gudstjeneste efter Tillysning.

THEO P. NESTÉ, Pastor.
417-29th St., Astoria, Oregon.

Stanwood, Wash.
Trefoldigheds Menighed. 1ste Søndag i hver Maaened Gudstjeneste paa Engelsk Kl. 7:30. 2den, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

I Freeborn, Gudstjeneste late Søndag i hver Maaened Kl. 11 Form.
I Camano, Gudstjeneste 2den og 4de Søndag i Maaeneden Kl. 3 Efterm.
I Florence, Gudstjeneste 3de Søndag i Maaeneden Kl. 3 Efterm.

M. A. CHRISTENSEN, Pastor
San Francisco.

The Trinity English Evangelical
H. M. STENBRUD.
2455 Howard St. Tel. Market 2148.

Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2455 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday school at 10 a. m.; Sunday school in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

Clothes

From Maker to Wearer.

Some folks wonder how we can sell an all-wool, hand-tailored, strictly up-to-date, regular \$25 suit or overcoat for \$15.00.

Solution.

We manufacture these garments ourselves. — We have no high rents, or high salaried salesmen.

— You have no middle men's profits to pay. We are on the second floor. Ponder over this and

Pay Herbst a Visit

HERBST CLOTHES SHOP

214-220 National Realty Building
Tacoma.

THOS. MATTISON

Attorney-at-Law—Notary Public
Special attention given to examination of Titles and Probate Business

Rooms 408-9 Berlin Bldg., Tacoma

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843—R3

GOOD SHOES

For any member of the family
Prices? The lowest
What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO
936 Pacific Ave. Tacoma

Øst det som oerterer i Herald.

Har du Asthma?

Der er god Udsigt til, at du

kan bli den kvit. Anti-Asthma-

Dote Co., Box 454, Everett, Wash.,

har et enestaaende Middel mod

Asthma. Flere Personer i min

Menighed og i kendte Strøg er

blet fuldstændig helbredet. Jeg

har seet Bevis for, at rigtig gam-

mel, ondartet Asthma har maattet

give slip paa sit Bytte. Ikke al

Asthma kan kureres; men dette

Middel er absolut enestaaende og

værd en grundig Prøve. Jeg an-

ser det min Pligt at oplyse dette

og støtte Forretningen. Kompan-

iet bestaar udelukkende af hæ-

derlige norske Lutheranere.

A. B. Gravrock, Mgr.

Tel. East 6761

Ind. 5771

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg
Fidelity Building, Tacoma
Tel. Main 400
Residence Tel. Main 935
Øine undersøges nøjagtig

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Anderson, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
Solland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood

Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
Birkkan, L., Box 175, Rockford, Wash.
Brolvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
Sjerke, A. O., 4044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.
Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Brevig, T. L., Parkland, Wash.
Carlson, L., 9 Mission St., San Francisco, Cal.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Dahl, J. O., Bothell, Wash.
Eger, Olat, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 5966.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 1019 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7884-J-3.
Hellekaas, O. C., 819 No. 2nd St., No. Yakima Wash.
Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Iagoes, O., Ft. Madison, Wn.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
Mikkelsen, A., Prof., 704 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Otteson, O. C., Portland, Ore.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Stenrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.

Preus, O. J. H., 2615 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
White, A. O., Silverton, Oregon.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Washington Tool and Hardware Co.

We carry a complete Stock of Hardware, Poultry Netting, Bicycles, Tools, Table Cutlery, Safety Razors from \$1.00 up. Baseball Goods, Fishing Tackle — Paints and Oils, Etc.

928 Pac. Ave.—927 Commerce
Tacoma, Wash.

Do It Right

That is the only way, the best way to do anything.

Printing Up-To-Date

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. B. Cooper

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

DRS. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma - - - Wash.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 3 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landings-

sted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandrere og

andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantkonsul-

oer, træffes i Pilgrim-Hus og staar

Emigranterne bi med Raad

og Daad

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE

1303 Pacific Ave. Tacoma

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN

Eighteenth Year Opens September 24.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New \$5,000 Gymnasium under construction.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

You ask: How can you furnish all this for less than the usual price of board and lodging in the large cities?

We answer: Through the aid of our friends, and especially through the aid of our church we are enabled to give our students more than they pay for.

We can't tell you all about it here. Our free 50-page catalogue tells what opportunities are offered to young men and women here.

Address N. J. HONG, Principal

Parkland, Wn.

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating

Main 292-A 2392

1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Beredning

1205 Commerce St. Tacoma

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryet.
Kontortid Kl. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 a. m.
Kontor: 1612 Realty Bldg.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

Storlie & Company

Real Estate, Loans

Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122

5034 Union Ave. So. Tacoma

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

Askes Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

Udger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd os med \$1.00 eller mere.

J. E. Carlberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; O. Granrud, V. Pres.; Er-
nest C. Johnson, Cashier; J. F. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 12th and Pacific Av.

Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om

Søndagene ifølge Aftale

Kontor Tel. Main 7471; Res. 7364

Tacoma, Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

905 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krænia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

Lien's Pharmacy

Elektrolytisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selstr

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7214 1101 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinaviak Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses

Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Phone Main 2233

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

908 Tacoma Avenue

**WASHINGTON WET
WEATHER SHOES**

THEY ARE MADE TO WEAR

MADE IN SEATTLE

Get them from your dealer

WASHINGTON SHOES

WASHINGTON SHOES